

[Kaj Hansen]

moderering af forslagene fra Lejernes Landsorganisation. Hvis det er noget, er det en teknisk gennemgang, og så er det snarere en skærpelse.

Så vil jeg gerne sige til sidst: hvad er den største tragedie i og for sig ved de 7 boliglovsforslag, vi behandler her? Det er alt det, der mangler, alt det, der ikke er der.

Nu siger boligministeren, at der vil komme et forslag om byfornyelse, som kan sendes ud til høring i juni måned, men jeg har også forstået, at der ikke rigtig er nogen penge til rådighed. Her vil jeg gerne spørge: er det ikke boligministeren, der på et tidligere tidspunkt har ventileret muligheden af, at de penge, der er sparet til isolering og energiformål, kunne overføres til saneringsloven, og så kunne de i første omgang bruges til nogle pilotprojekter? Der ligger jo sådanne pilotprojekter i Århus og i Odense, og der ligger vel også nogle andre steder. Var det ikke fornuftigt netop som en forberedelse af en byfornyleslov, at man fik sat sådan nogle projekter i gang? Jeg vil gerne spørge, om der fortsat er noget om, at disse midler kan overføres til saneringsloven og bruges til sådanne projekter.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi har ikke råd til en ny finansieringsform, siger ministeren, men så må jeg spørge ham: skal staten ikke efter det forslag, som ministeren har fremsat, forlods give 17 pct. som kapitalindsud, nøjagtigt det samme som efter det forslag, jeg har stillet? Så har jeg selvfølgelig stillet forslag om yderligere støtte, nemlig 2 pct. for hver rentesikringsprocent, men i øjeblikket må staten jo yde en rentesikring på 10 pct. pr. år. Det vil sige, at i 2 år må staten yde 37 pct., vel med fradrag, fordi det ikke er den fulde finansiering, men det bliver småbeløb. 37 pct. plus de 13 pct., jeg har foreslået fra anden side, giver det ikke 50 pct. i de første 2 år? Og så siger ministeren, vi ikke har råd til det. Dertil kommer jo, at ministeren må erkende, at hvis man gennemførte dette, var man fri for en boligsikring senere.

Jeg må jo nok spørge, om man overhovedet har råd til at lade være med at indføre en ny finansieringsform, for med den, vi har i øjeblikket, vil det da være sådan, at når vi i løbet af 2 år er kommet op på 37 pct., er vi i

løbet af ganske få år oppe på 100 pct. af byggeomkostningerne. Det er da tosset, at staten bruger midlerne på denne måde til, nå ja, visse obligationsejere i stedet for at lade dem komme lejere til gode.

Jeg mener, når regeringen ikke ønsker at tage disse problemer op, er det simpelt hen, fordi man skyder problemerne fra sig. Man siger: det er en lille smule billigere i år, så skyder vi det ud i en uvis fremtid. Men så skal vi betale det, vi har indskudt, om ikke tifold så trefold tilbage, og i al fald kunne vi have sparet to tredjedele af de beløb, vi indskyder.

Wilhelm (VS):

Til hr. Kaj Hansen skal jeg kun sige, at det er jo ikke alle DKPs ændringsforslag, der har den karakter. Der er jo masser af dem, der i begrundelserne henviser til DKPs tidligere forslag, så lad os ikke køre videre i det. Vi stemmer for samtlige DKPs ændringsforslag, og jeg har begrundet i første runde, hvorfor vi ikke har ønsket at være medforlagsstiller. Så enkelt er det.

Så har jeg to ting til boligministeren. For det første dette, om der er tale om en ramme på 48 mill. kr. til driftssikring, som ikke kan overskrides. Jeg forstår ministeren sådan nu, at der nu i modsætning til de tidligere trojkaløsninger osv. er tale om, at man har gjort det til det, der hedder lovbundne udgifter, og at der derfor ikke er en beløbsramme, hvor de 48 mill. kr. meget vel kan blive overskredet, men at ministeren, som han sagde, vil blive meget skuffet over Boligselskabernes Landsforening, hvis de 48 mill. kr. ikke holder.

Jeg kan sige, at jeg tilbragte hele fredag i sidste uge på Haraldskær med folk fra Boligselskabernes Landsforening og Dansk almentilrettet Boligselskab. Folkene fra Boligselskabernes Landsforening slog kors for sig over disse 48 mill. kr. og sagde, at det havde de aldrig nogen sinde accepteret. De havde fra første færd taget det allerstørste forbehold over for de 40 mill. kr., og de var helt på det rene med, at de 8 mill. kr. heller ikke holdt. De havde udtrykkeligt sagt, at de første 16 afdelinger, som de havde opgjort, kun var tilfældige eksempler, som de hurtigt kunne producere, fordi de tilfældigvis havde hele materialet i maskinen, men der var taget for-